Lieta Nr.A420174616
SKA-1227/2016

L Ē M U M S

Rīgā 2016.gada 29.jūlijā

Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments šādā sastāvā:

tiesnese V.Krūmiņa
tiesnesis J.Neimanis
tiesnese L.Slica

rakstveida procesā izskatīja /pers. A/ blakus sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2016.gada 20.maija lēmumu, ar kuru izbeigta tiesvedība lietā.

Aprakstošā daļa

[1] Maksātnespējas administrācija vēstulē informējusi pieteicēju – maksātnespējas procesa administratori /pers. A/ – par iekļaušanu Valsts ieņēmumu dienestam iesniedzamajā valsts amatpersonu sarakstā. Pieteicēja apstrīdēja vēstuli Tieslietu ministrijā. Tieslietu ministrija atbildēja pieteicējai, ka Maksātnespējas administrācijas lēmums nerada pieteicējai tiesiskas vai faktiskas sekas, tādēļ tas nav administratīvais akts, bet gan vienkārša pārvaldes darbība, kas atbilst tiesību normām.

[2] Pieteicēja, uzskatot Maksātnespējas administrācijas vēstuli par konstatējošu administratīvo aktu, vērsās tiesā ar pieteikumu par administratīvā akta atcelšanu.

[3] Ar Administratīvās rajona tiesas 2016.gada 20.maija lēmumu izbeigta tiesvedība administratīvajā lietā, jo tā nav izskatāma administratīvā procesa kārtībā. Lēmums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[3.1] Maksātnespējas administrācija, sastādot sarakstu, nav radījusi pieteicējai tiesiskas vai faktiskas sekas. Valsts amatpersonas statuss maksātnespējas procesa administratoram noteikts ar likumu, proti, ar Maksātnespējas likuma 9.panta pirmo daļu un likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 4.panta pirmās daļas 26.punktu. Savukārt Satversmes tiesas 2015.gada 21.decembra spriedums lietā Nr.2015?03-01 attiecas vienīgi uz tiem maksātnespējas procesa administratoriem, kuri vienlaikus bija advokāti. Tā kā pieteicēja nav advokāte, attiecībā uz pieteicēju minētās tiesību normas ir spēkā.

[3.2] No likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 20.panta piektās daļas secināms, ka Maksātnespējas administrācijas direktors, sastādot un iesniedzot valsts amatpersonu sarakstu Valsts ieņēmumu dienestam, nekonstatē, vai konkrētai personai ir valsts amatpersonas statuss, jo tas noteikts jau likumā. Šādā gadījumā viena iestāde tikai nodod informāciju otrai iestādei par to, ka konkrēta persona ieņem attiecīgu amatu un līdz ar to ir amatpersona. Informācijas apmaiņa starp iestādēm tiesību normās noteiktajos gadījumos un apmērā ir vienkārša valsts pārvaldes iestādes darbība, kas nav ne administratīvais akts, ne faktiskā rīcība. Tā nav pārbaudāma administratīvā procesa kārtībā.

[4] Pieteicēja iesniedza blakus sūdzību par tiesas lēmumu. Blakus sūdzībā norādīts, ka Maksātnespējas administrācijas lēmums ir konstatējošs administratīvais akts. Pieteicējas iekļaušana valsts amatpersonu sarakstā radījusi viņai tiesiskas un faktiskas sekas. Valsts ieņēmumu dienests, vērtējot pienākumu iesniegt deklarācijas, vadās no tam iesniegtajiem valsts amatpersonu sarakstiem, tādējādi no iekļaušanas sarakstā ir atkarīgs pieteicējas pienākums iesniegt deklarāciju. Arī Tieslietu ministrija pieteicējas iekļaušanu sarakstā sākotnēji atzinusi par konstatējošu administratīvo aktu.

Motīvu daļa

[5] Augstākā tiesa atzīst, ka rajona tiesas lēmuma pamatojums par to, ka lieta nav izskatāma administratīvā procesa kārtībā, ir pareizs un pilnībā pietiekams, tāpēc saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 286.panta trešo daļu tam pievienojas.

[6] Pienākuma iesniegt valsts amatpersonas deklarāciju rašanos pieteicēja nepamatoti saista ar Maksātnespējas administrācijas rīcību, sniedzot ziņas par viņu Valsts ieņēmumu dienestam.

Augstākā tiesa arī 2016.gada 17.maija lēmumā lietā Nr.SKA-1037/2016 jau atzinusi, ka valsts amatpersonām likumā noteiktie pienākumi tām ir saistoši neatkarīgi no šo personu iekļaušanas iestādes apkopotā amatpersonu sarakstā. Valsts ieņēmumu dienestam nav šķēršļu piemērot ar likumu definētai valsts amatpersonai atbildību par deklarācijas neiesniegšanu arī tad, ja persona neatrodas šādā sarakstā (*sk. lēmuma 6.punktu*).

[7] Tieslietu ministrijas kļūda, sākotnēji norādot pieteicējai, ka valsts amatpersonu saraksta sastādīšana ir attiecībā pret viņu izdots konstatējošs administratīvais akts, nerada pienākumu tiesai turpināt tiesvedību lietā, ja no tiesību normām izriet, ka šajā situācijā nav izdots administratīvais akts.

Maksātnespējas procesa administratora tiesiskā statusa problēmjautājumi nevar ietekmēt strīdus saraksta tiesisko dabu. Arī apstāklis, ka Tieslietu ministrija sākotnēji uzskatījusi šo sarakstu par administratīvo aktu, neietekmē tā tiesisko dabu.

Nolēmuma daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 129.[1]panta ceturto daļu, 323.panta pirmās daļas 1.punktu un 324.panta pirmo daļu, Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments

n o l ē m a

Atstāt negrozītu Administratīvās rajona tiesas 2016.gada 20.maija lēmumu, bet /pers. A/ blakus sūdzību noraidīt.
Lēmums nav pārsūdzams.

Tiesnese	*(paraksts)*	V.Krūmiņa
Tiesnesis	*(paraksts)*	J.Neimanis
Tiesnese	*(paraksts)*	L.Slica